

*Kerkgebouw van de Gereformeerde Gemeente in Nederland
te Elspeek*

Ds. J.A. Weststrate met de kerkenraad van Elspeek

1

Een indringend gebed om de groei en de bloei van de Kerk te Elspeet

Afscheidsdienst (1) te Elspeet

Zingen: Psalm 33:6
Schriftlezing: Psalm 51
Zingen: Psalm 132:9
Zingen: Psalm 84:4
Zingen: Psalm 45:8

Geliefde gemeente, aan het begin van deze dienst hebben we gezongen:

*Niets kan Zijn hoog besluit ooit keren;
't Blijft van geslachte tot geslacht.*

We hebben het allemaal gezongen. Ook jullie, kinderen. Maar ... waren we het er ook mee eens? Zijn we het ermee eens dat we van elkaar gaan scheiden? Ach, we kijken zo vaak naar de onderkant van het borduursel

van Gods heilige Raad. Dan zien we alleen touwtjes en knopen. Dan kunnen we er niets van begrijpen.

Maar als het de Heere behaagt dat we eens mogen zien op de bovenkant van dat kleed, dan worden vragen en raadsels opgelost en wordt de opstand weggenomen. Dan mogen we de schoonheid van dat borduursel van Gods Raad zien. Dan mogen we het weleens getuigen:

*Heilig zijn, o God, Uw wegen;
Niemand spreek' Uw hoogheid tegen!
Wie, wie is een God als Gij,
Groot van macht en heerschappij?*

Dan mag er rust en vrede gevonden worden aan de voeten van Christus. Dan mogen we het zeggen:

*Doch gij, mijn ziel, het ga zo 't wil,
Stel u gerust, zwijg Gode stil.*

Dan is de leraar het eens met de roep die op hem is uitgebracht en met de zending naar een andere gemeente. En als die liefde des Heeren ons vervult, dan is ook de gemeente het ermee eens dat de leraar van haar moet scheiden.

Gemeente, in oktober 2017 kregen we het beroep van de kerkelijke gemeente te Elspeet. Uw gemeente werd toen op ons hart gebonden. De Heere liet zien toen we ziek thuis waren na een operatie, dat Hij al vanaf de eeuwigheid bewogen was over de kudde van Elspeet. Toen heeft de Heere ons de opdracht gegeven die onweerstaanbaar was: 'Geeft gij hun te eten.' Er is toen een worsteling aan voorafgegaan of we het beroep mochten aannemen. Het waren de goedertierenheden des Heeren dat we in maart 2018 bevestigd mochten worden in uw midden. Dat we drie jaar lang de herdersstaf in uw midden mochten hanteren. Dat we de kudde in Elspeet mochten leiden en weiden. O, dat hebben we niet gekund in eigen kracht. Als we het in eigen kracht deden, zagen we dat het werd afgebroken. Maar Christus gaf kracht. Hij heeft ons niet begeven en niet

verlaten, ondanks wie we zelf zijn en blijven.

Gemeente, we hebben hier in Elspeet een goede tijd gehad. Ook mijn lieve vrouw en onze lieve dochter mochten hier een goede tijd hebben. We hebben een gemeente mogen ontmoeten die vriendelijk was. Echt, we hebben heel veel vriendschap van u mogen ontvangen. We hebben een gemeente ontmoet die gemoedelijk was. Waar geen muggenzifters waren. U was een gemeente die trouw bewees, ook aan ons. Er was meelevens. Het heeft mijn lieve vrouw ook zo getroffen dat er zo'n grote meelevendheid was, ook met het werk van de stichting Bethlehem. In uw gemeente is zendingsbewustzijn. Dat wil de Heere zegenen. We hebben veel liefde van u ontvangen. Een wonder! We mochten in liefde komen. Het is een wonder dat we in liefde mogen vertrekken. Als we terugblikken, wat blijft er dan over? Alleen maar schuld, schuld, schuld. Dan zou deze dienst eigenlijk een boetedienst moeten zijn. We zouden met elkaar moeten zeggen:

*Verzoen de zware schuld,
Die ons met schrik vervult;
Bewijs ons eens genade.*

Eén uit uw midden zei eens tegen me, toen ik aangaf dat Elspeet wel een oase leek: 'Maar dominee, dan betekent dit dat u maar kort hier zult zijn, want een oase ziet op doortocht.' We dachten zelf dat we lange tijd hier mochten blijven. Wie had ooit gedacht dat de Heere op 9 december in het achterliggende jaar op het alleronverwachts de gemeente van Gouda-Stationsplein op ons hart kwam te binden? Ik niet. Diezelfde avond werden we al beroepen door deze gemeente.

Wanneer je een gemeente hebt waar je middenin staat, en je krijgt dan een beroep van én een betrekking op een andere gemeente, dan zijn de roeringen vanbinnen niet onder woorden te brengen. Wat is er een strijd geweest om onder deze roep uit te komen. Wat zijn er een tegenwerpen geweest. 'Heere, ik ben nog maar zo kort in Elspeet. Heere, in Gouda is er al een andere knecht van U in onze andere gemeente. Heere, waarom, waarom?' Bij ieder bezoek dat we in die tijd in de gemeente

brachten, werd als het ware de opstand meer. We zeggen het tot onze schande. Ik voelde meer en meer de liefde tot u allen. Ook tijdens de catechisatielessen met de 21+ maar ook met de kleintjes, wat voelden we de liefdeband met jullie allen. Ik werd steeds onwilliger. Wat was er een liefde, broeders kerkenraad. Onbevattelijk hoe we als broeders in de achterliggende drie jaar mochten optrekken. Ik wilde niet. Ik wilde hier blijven. Een mens zou zich doodvechten. Maar we moesten het van de Heere verliezen. En wat doet die strijd verliezen? De liefde des Heeren.

Toen we bezig waren met de voorbereiding van de preek voor de laatste adventszondag – u weet de tekst nog wel: ‘Zie, Mijn Knecht, Dien Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Denwelken Mijn ziel een welbehagen heeft’ – leidde de Heere me ook in in de gewilligheid van Christus. Hij wilde de hoge hemel, met al zijn heerlijkheid, verlaten. Hij wilde de plaats, waar Hij aanbeden werd door al die heilige troongeesten en engelen, verlaten. Hij wilde gaan, vrijwillig, naar de vervloekte aarde om raddraaiers zoals wij zijn, zoals die ganse Kerk is, op te rapen uit de uiterste diepte van de rampzaligheid. Toen we de gewilligheid en liefde van Christus, maar ook de liefde van God de Vader mochten ervaren, die liefde in het zenden van Zijn Zoon, toen is ons hart gebroken en heb ik gezegd: ‘Heere, zou ik dan niet van Elspeet naar Gouda gaan?’ Toen mochten we buigen onder de Heere. Toen mocht ik getuigen: ‘Zie, Heere, hier ben ik. Uw wil geschiede, gelijk in den hemel, alzo ook op de aarde.’

Lieve gemeente, wanneer deze liefde des Heeren ervaren mag worden, dan wil je niet anders, dan kun je niet anders. Dan wil je op dat moment de Heere volgen.

Drie jaar mochten we arbeiden in uw midden. De Heere heeft de gemeente van Gouda-Stationsplein op ons hart gebonden. Hij heeft er liefde toe gegeven. Nu zijn we vanmiddag bij elkaar in een afscheidsdienst. De eeuwigheid zal openbaren welke vruchten de prediking hier heeft gedragen. Wat we gevoeld hebben in de achterliggende maanden is dat de Heere van mij niet afhankelijk is. We zijn hoogstens slijk geweest aan Zijn vingeren. Het is een eeuwig wonder dat de Heere – ondanks mij – nog wil werken in de gemeente. En Hij zal doorgaan met Zijn vergade-

rend werk. We hebben het vaker gezegd in de achterliggende maanden dat wij moeten verdwijnen, opdat Christus mag verschijnen.

We hebben ook de kaart meegegeven met de tekst, broeder, waarover u een preek mocht lezen op de zondag nadat we het beroep hadden aangenomen: ‘Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en in der eeuwigheid.’ O gemeente,

*Niets kan Zijn hoog besluit ooit keren;
't Blijft van geslachte tot geslacht.*

Dan is er hoop voor de gemeente hier in Elspeet. Hij is nog steeds bewogen met de kudde hier. Er zullen er nog toegebracht moeten worden, en dat zál de Heere doen. Maar dan wil de Heere er ook om gevraagd worden.

Het thema van onze afscheidstekst is: *Een indringend gebed om de groei en de bloei van de Kerk te Elspeet*. U kunt de tekstwoorden vinden in Psalm 51, het 20e vers:

Doe wel bij Sion naar Uw welbehagen, bouw de muren van Jeruzalem op.

Met de hulp des Heeren hopen we in deze dienst stil te staan bij het eerste deel: ‘Doe wel bij Sion.’ Als de Heere het leven geeft, hopen we morgen stil te staan bij het vervolg van deze tekst: ‘Naar Uw welbehagen, bouw de muren van Jeruzalem op.’

In deze dienst staan we stil bij de woorden: ‘Doe wel bij Sion.’

We schrijven boven dit deel van onze afscheidstekst: *Een indringend gebed om de groei en de bloei van de Kerk te Elspeet*. Een drietal gedachten:

1. De heerlijkheid van Sion;
2. De geestelijke inwoners van Sion;
3. Het gebed voor Sion.

We staan dus stil bij *Een indringend gebed om de groei en de bloei van de Kerk te Elspeek.*

Een indringend gebed voor uw bekering. Een indringend gebed voor verdere wasdom in de genade van Gods kinderen.

1. De heerlijkheid van Sion;
2. De geestelijke inwoners van Sion;
3. Het gebed voor Sion.

1. De heerlijkheid van Sion

Gemeente, onze afscheidstekst is uit Psalm 51. Wat is de Heere wijs en goedertieren geweest om dit gebed niet in de binnenkamer van David te laten. De Heilige Geest heeft dit gebed opgenomen in het Woord des Heeren. In deze psalm zien we Gods kinderen in het hart. In deze psalm horen we een door schuldbesef getroffen en verslagen David smeken. Hij smeekt om genade en om vergeving. Hij belijdt zijn zonden. We horen het in de berijmde psalm:

*Verschoon mij toch naar Uw barmhartigheden;
Delg uit mijn schuld, vergeef mijn overtreden.*

We kunnen de persoonlijke schuldbelijdenis van David beluisteren in de eerste negentien verzen. Maar gemeente, als je zelf schuldenaar bent, en als je gaat smeken voor jezelf, dan ga je ook smeken voor de kerk. Als je eigen nood is opgebonden, dan wordt ook de nood van de gemeente, de nood van je gezin, de nood van je familie, opgebonden. Ook de nood van Elspeek. Daarom ook ons tekstwoord: ‘Doe wel bij Sion naar Uw welbehagen, bouw de muren van Jeruzalem op.’

Het was nood bij David omdat hij zag dat door zijn zonden Sion gelasterd werd. O, we kunnen nooit genoeg bevreesd zijn dat door ons toedoen de Naam van de Heere gelasterd zal worden. Er mag wel voortdurend de bede zijn: ‘Heere, mag door mijn woorden en daden uw Naam geëerd en geprezen worden. Doe wel bij Sion.’

Wat is Sion? Leest u het maar na in de kanttekeningen. Dat is de plaats

‘waar Gij woont, waar Uw kerk haar heilige vergaderingen houdt en U dient.’ Dus dat is ook de *Oude Hof* waar we in de achterliggende drie jaar de prediking mochten doen uitgaan. We kunnen het lezen in de psalmen dat Sion, de plaats waar de kerk vergaderd is, door God bemind wordt. Hij bemint de poorten Sions boven de woningen Jakobs. Kom dan trouw op. Ga door de poorten van Sion binnen naar uw plaats. De Heere bemint Sion.

*God Zelf heeft dezen berg begeerd
Ter woning, om, aldaar geëerd,
Zijn heerlijkheid te tonen.*

Hebt u iets van de heerlijkheid van Christus gezien? Iedere zondag werd de heerlijkheid van Christus voor een goddeloze in zichzelf getoond. Hebt u ooit die heerlijkheid van Koning Jezus, de Schoonste aller mensenkinderen gezien? Hij is gekomen om zondaren zalig te maken. Hij is gekomen om hun door de dood heen de heerlijkheid die in Hem is, te openbaren.

In de tijd van David werd de heerlijkheid van Christus getoond in de eenvoudige tabernakel. In onze tijd wordt die heerlijkheid getoond daar waar het volk vergaderd is. Daar wil de Heere door het Woord Zijn heerlijkheid tonen. In Davids tijd was dat in de eenvoudige tabernakel. Daar wees alles op het bloed dat gestort zou worden door de komende Christus. Alles wees op zonde en genade. Alles wees op het heilig Offerlam Dat geslacht is voor de grondlegging der wereld. Dat als een Lam ter slachting werd geleid, zoals we dat in de achterliggende weken overdacht hebben. Maar dat Lam is nu staande als geslacht. Hij heeft Zijn doorboorde handen uitgestrekt over Zijn gemeente.

In de tijd van David werd die heerlijkheid getoond in de tabernakel. Zullen we een kort moment blikken op al wat daar werd getoond? Kijk eens in het voorhof. Daar brandde het koperen altaar. Een eeuwig wonder! Het wees heen naar Christus. O, wat een wonder was het voor een schuldige zondaar. Wat een ruil! Niet hij die zijn hand op de kop van het

lam legde, moest de dood in. Maar plaatsbekledend moest dat lammetje geslacht en geofferd worden.

Hebt u zo ooit weleens op Hem mogen zien tijdens de bediening van het Woord? Of tijdens de bediening van het heilige sacrament van het Heilig Avondmaal? Het koperen brandofferaltaar had vier hoornen. Het waren als het ware ‘armen’. Wat heeft het ook geklonken in de achterliggende drie jaren: ‘Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.’ We hebben het gezegd bij de Avondmaalsbediening: ‘Christus strekt keer op keer Zijn armen uit tot een wederspanning en opstandig volk.’ De vier hoornen op het brandofferaltaar wijzen erop dat het Woord zal uitgaan tot alle geslachten, talen, natiën en tongen. Heeft dat koperen brandofferaltaar betekenis voor u en voor jou gekregen? Is de tussentredende Christus in Zijn bloedgerechtigheid voor uw geloofsoog verschenen?

We kijken nog verder in het voorhof. Daar is ook het koperen wasvat waar de priesters dagelijks naartoe gingen om zich te wassen, voordat ze heilige verrichtingen in de tabernakel deden. Zie op het blinkende stuk koper in het stuk van de dankbaarheid. O, als de Kerk des Heeren in de spiegel kijkt van het meerdere koperen Wasvat, dan wordt ze vuiler en vuiler. Goddelozer en goddelozer. Dan gaat dat volk des Heeren steeds meer met David uitroepen: ‘Was mij wel van mijn ongerechtigheid, en reinig mij van mijn zonde.’

Hebt u het gezien in de prediking? Hebt u uzelf gezien, volk des Heeren, in dat meerdere koperen Wasvat Christus? Hebt u uw vuilheid en uw zondigheid gezien? Hebt u geleerd dat alleen in Zijn bloed de wassing en de reiniging is voor de meest vuile, de meest onreine? We hebben u er meerdere keren op gewezen. Wie is de vuilste? Dat is hij of zij die het dichtst bij Christus mag zijn. Dat zijn zij die Hem mogen aankleven. O, het moet voortdurend geleerd worden: ‘Ik ben zwart.’ Maar, o wonder, als u gewassen mag worden met dat water uit de levende Bloedfontein, dan mag gesmaakt worden: ‘Ik ben zwart, doch lieflijk in Christus.’

We zien ook dat de tabernakel, die kleine, onooglijke tent, behangen is met harde, ruwe, onreine vellen. Het is een afbeelding van Christus, Die de verachtste en de onwaardigste wilde worden, een Man van smarten,

verzocht in krankheid. O gemeente, als u dan mag zien dat deze Christus naar de wereld wilde komen om veracht te worden vanwege mijn zonden, dan mag u de Schoonste aller mensenkinderen zien. Als een oudtestamentisch gelovige mocht blikken op de tabernakel, mocht hij door het geloof zien op de Christus Die komen zou.

Wat is er in de tabernakel? Kinderen, dat weten jullie wel. Daar is de tafel der toonbroden. Deze wijst op Christus, het Brood des levens. De Heere heeft ons geboden: 'Geef gij hun te eten.' Bent u hongerig geweest naar dit levende Brood? Het is u drie jaar lang voorgesteld. Bent u hongerig geworden? O, als het niet zo is, smeed dan of de Heere u hongerig wil maken. Als het wel zo was, dank de Heere dan voor het Brood Dat gebroken is, dat zoete, lieve Brood, Dat vol met liefde is. De tafel der toonbroden wees op Christus. Bij Hem worden hongerigen met goederen vervuld. Daar worden de armen verzadigd met het gerstebrood dat voor de armen was.

Kijk eens verder aan de linkerzijde als u de tabernakel binnengaat. Daar zien we de gouden kandelaar die altijd brandde. Deze zorgde ervoor dat het nooit donker zou zijn. De kandelaar ziet op Christus, het Licht der wereld. Hij zal altijd branden. En ook al gaat de Kerk in het donker, Hij zal hun tot een Licht zijn. O, Hij is de Getrouwe voor trouwelozen. Hebt u er iets van ervaren?

*'t Is trouw, al wat Hij ooit beval;
Het staat op recht en waarheid pal,
Als op onwrik'bre steunpilaren.*

Kijk eens achter in de tabernakel in het heilige. Daar zien we het gouden reukofferaltaar. We weten vanuit de meditaties van ds. Roos in de *Wachter Sions* dat dit wijst op de grote Voorbidder Christus, Die aan de rechterhand van Zijn Vader zit. Die nu altijd Zijn bloed toont en bidt voor Zijn Kerk: 'Vader, Ik wil dat U hen bewaart van de boze. Vader, Ik wil dat die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt.'

En als u achter het tweede voorhang mag blikken, is daar het heilige der heiligen. De eisende wet onder het gouden verzoendeksel. Dat wijst

op het paaswonder, dat gerechtigheid en vrede elkander kussen. Daar woonde de Heere Zelf. Daar woonde de Vader om in dat verzoendeksel gemeenschap te hebben met Zijn kinderen. Daar wordt Zijn heil verkregen, en 't leven tot in eeuwigheid. O, als we daar iets van mogen ervaren, als we de paasgroet 'weest gegroet' mogen krijgen, dan mogen we ook opgetrokken worden tot dat Vaderlijke en getuigen:

*Denk aan 't Vaderlijk meêdogen,
HEER', waarop ik biddend pleit.*

Gemeente, zo lieten we u iets zien van de heerlijkheid van de tabernakel. Het ziet op de heerlijkheid van Christus, waarvan we maar een puntje hebben kunnen aanstippen in de achterliggende drie jaar.

U was ook vergaderd rondom het Woord. U was hier ook in het Sion aan de *Oude Hof* in Elspeet. Hier is de werkplaats van God de Heilige Geest. Iedere zondag hebt u iets van die heerlijkheid mogen aanschouwen. Maar is het slechts geweest met verstandelijke ogen? Misschien hebt u weleens een indruk gehad. Maar dat is te kort.

Gemeente, de prediking is voor u geweest tot een oordeel of tot een voordeel. Als de prediking geen kracht heeft gedaan, moet ik het u toeroepen: 'Verhard u niet, maar laat u leiden.' En als er een blijke van Gods gunst geweest is door de dwaasheid van de prediking, val dan voor de voeten van Christus neer in aanbidding met eer en dankb're lofgezangen.

O gemeente, als er geen welbehagen was, zou er nooit iemand zalig worden. Als er geen welbehagen was, zou er nooit een menskind opgeraapt worden. Dan zou er nooit een menskind die heerlijkheid van God in Christus mogen aanschouwen. Maar nu heeft Hij ons uitgezonden. We mochten drie jaar in uw midden arbeiden. Alleen met het grote doel opdat Zijn huis vol moge worden. De dichter van Psalm 87 zegt ervan: 'Deez' en die is aldaar geboren.' We hebben het meerdere keren uitgelegd wat dit betekent: Die jongen, dat meisje, die man, die oude grijsaard, die oude vrouw ... Er komt geen eind aan. 'Deez' en die is

aldaar geboren.’ Het zal op aarde een klein kuddeke zijn. Een heel klein kuddeke. Maar straks zal het een schare zijn die niemand tellen kan. Ze zullen komen uit alle geslachten, talen, natiën en tongen. Zij zullen eeuwig de heerlijkheid van God mogen aanschouwen. Zij zullen eeuwig in die heerlijkheid mogen verdwijnen. Dat is het grote voorrecht voor de geestelijke inwoners van Sion. Dat leidt ons naar onze tweede gedachte. Want er zijn twee soorten inwoners van Sion:

2. De geestelijke inwoners van Sion

Er zijn inwoners, die dit zijn krachtens doop en belijdenis. Maar nu is er ook een geestelijk Sion. Dat is een Sion bij wie de Heilige Geest in het hart woont. ‘Ik woon in de hoogte en in het heilige, en bij dien die van een verbrijzelden en nederigen geest is.’

Toets uzelf eraan of de Heilige Geest in uw hart woont. Dan bent u verbrijzeld. Waardoor? Door de slagen van de wet? Nee, door de liefde van God in Christus. Alleen de liefde verbreekt. De liefde wordt ingestort in het uur van de wedergeboorte. Dan wordt u verbrijzeld, dan wordt u ook nederig. Dan krijgt u diepe indrukken van de majesteit des Heeren, maar ook diepe indrukken van uw goddeloze, zondige bestaan. Kent u dat? Bent u in de achterliggende drie jaar verbrijzeld geworden? Is er een dienst geweest dat u als een gebrokene, verbrijzelde, verslagene naar huis bent gegaan? Dat u onder diepe indrukken kwam van de majesteit en de deugden des Heeren? Waren er diensten waarin u een arme zondaar werd in uzelf? Waar de Heilige Geest in het hart gaat wonen, gaat Hij ontdekken aan zonde, gerechtigheid en oordeel. Dan gaat de Heilige Geest leren Wie God is in Zijn deugden. De deugd van Zijn rechtvaardigheid eist dat Hij moet straffen. Door de deugd van Zijn heiligheid gaat de zondaar zien dat hij niet anders is dan een walgelijke, vuile zondaar of zondares. En wat verbreekt? Dat is de deugd van Gods goedheid, als u mag zien dat u altijd in Gods huis gezeten hebt. Dat u nog altijd het Evangelie hebt veracht, en dat de Heere u altijd achterna wandelde met Zijn zegeningen. Dat u altijd weer eigen gekozen wegen koos. O, als een zondaar dat mag zien, dan verbreekt het hart. Dan worden we nog méér verbrijzeld en nog nederiger voor de Heere.

Gemeente, waar de Heere begint, daar zal Hij altijd plaats gaan maken om iets te gaan vertonen – door de dood heen – hoe de heerlijkheid alleen te vinden is in Christus. We hebben het vele malen in uw midden gezegd, het zal niet anders gaan. Het is keer op keer buigen, omkomen als een goddeloze. Dan wordt geroepen: ‘Och HEER’, och wierd mijn ziel door U gered.’ Als er iets van de heerlijkheid van Christus wordt vertoond, dan moet de Kerk het zeggen: ‘Hier weidt mijn ziel met een verwond’rend oog.’ En hoe rijker en heerlijker Christus wordt, hoe walgelijker u in uzelf bent en blijft.

Hoe dichter u bij Christus mag zijn, hoe meer u de geur van Hem mag verspreiden. Dat deden ook de priesters die in de tabernakel dienden. Als zij buiten de tabernakel kwamen, roken ze nog naar de wierook, naar de specerijen. Zijn er momenten geweest dat anderen aan u, volk des Heeren, konden ruiken dat u iets van de heerlijkheid van Christus gezien had? Onthoud het, een geloof zonder de werken is een dood geloof. O, mocht u door die geur te verspreiden nog velen jaloers maken tot dat grote goed dat is weggelegd voor degenen die Hem vrezen.

Hoe vaak verspreiden de geestelijke inwoners van Sion géén geur, maar stank! Ze zijn zo vaak van hun plaats af. Dan zijn ze niet nederig en klein. Dan liggen ze neer op het bed van zorgeloosheid, op het bed van de zonde, op het bed van de zorgvuldigheden des levens. Er kunnen zoveel momenten zijn dat ze rusten buiten Christus. Dan rusten ze op hun bekering of op de ontvangen weldaden. Dan rusten ze op een uitredding. Zulke mensen hebben we ook ontmoet. We hebben er steeds op gewezen welke verkeerde gang ze gingen. We hebben gevoeld dat wij anderen niet daaruit kunnen halen. De Kerk kan zich weg-zondigen bij Christus vandaan, maar ... Hij kan hen weer tot Zich trekken. Dat zien we ook in het Hooglied. Alleen de liefde van Christus deed de bruid – die op het bed van zorgeloosheid lag – weer verlangen naar de gemeenschap met Christus. Dat zien we ook bij David, de dichter van Psalm 51. Wanneer hij Psalm 27 dicht, is hij om de schuld die hij in Psalm 51 belijdt en beweent, als een balling in het hoge noorden. Wat verlangt hij dan naar de gemeenschap met God in Christus. Wat verlangt hij dan naar de tabernakel in Sion. Wij kunnen kinderen Gods aanwijzen dat ze van het juiste

pad zijn afgeweken, maar alleen de Heere kan berouw werken door Zijn liefde. Alleen de liefde des Heeren geeft een verlangen naar hernieuwde gemeenschap met Christus. We kunnen het lezen in Psalm 27 vers 4, waar David, die om eigen schuld balling is, zegt: ‘Eén ding heb ik van den HEERE begeerd, dat zal ik zoeken: dat ik al de dagen mijns levens mocht wonen in het huis des HEEREN [in die tabernakel] om de lieflijkheid des HEEREN te aanschouwen, en te onderzoeken in Zijn tempel.’

‘Aanschouwen ...’ Dat is iets anders dan ‘beschouwen’. We hoorden ook in de gemeente verschillende keren over een ‘beschouwen’ van Christus. Maar dat is iets anders dan Hem in het geloof te ‘aanschouwen’. Onderzoek het toch! Als u zegt dat u iets in Christus hebt gezien, onderzoek dan toch of het een ‘aanschouwen’ is geweest of een ‘beschouwen’. Aanschouwen geeft altijd verwondering, aanbidding en schaamte.

Welke gang moest David gaan. Hij werd in zijn gemis geplaatst door de liefde Gods. Die liefde deed hem zoeken en begeren. Dat deed hem de Heere opnieuw vinden. Zo is het keer op keer in de gangen van de Kerk. Het grondwoord ‘aanschouwen’ wil zeggen: ‘staren’. Staren op Christus. ‘U zoekt mijn hart, mijn oog blijft op U staren.’ En dan zal de Heere keer op keer Zijn Kerk – als zij van het spoor af zijn – opnieuw bezoeken met Zijn liefde. Om hun weer uitgangen te geven tot Hem.

Het is keer op keer een weg van afbraak. Dat hebt u drie jaar lang gehoord. We moeten afgebroken worden van alles van onszelf. We moeten steeds opnieuw een zwarte, walgelijke zondaar worden. Steeds opnieuw moeten we worden als de tollenaar achter in de tempel, die alle rechten had verspeeld. Hij kon zich alleen nog op de borst slaan van berouw, belijdende zijn zonde. Keer op keer zal de Heere in een weg van afbraak Zijn Kerk brengen aan Zijn voeten evenals Maria, die het goede deel had uitgekozen, om hen iets te doen aanschouwen van de heerlijkheid die in Hem is. Zo is de geleidelijke verdere openbaring in deze heerlijkheid.

We zien dat ook bij de bruid in het Hooglied. Zij heeft ook niet alles in één keer geleerd. Ze mocht eerst zien op het hoofd van het fijnste goud. Daarna op de gekrulde haarlokken die wijzen op de kracht van Christus. Het fijnste goud wijst op de uitnemende schoonheid van Hem. Daarna mocht ze zien op Zijn liefdevolle ogen die het hart innemen en

verbreken. Daarna mocht ze zien op Zijn wangen, die door onze zonden zijn rood geslagen. Zijn wangen, die Hij onder de prediking Zijn volk weleens toekeert en zegt: ‘Kus Mij maar.’ Ze mocht Zijn mond zien en de kussingen van Zijn mond ontvangen. Gemeente, het is een nadere openbaring van Christus. Keer op keer moeten we een arme, goddeloze zondaar worden, om in Hem te mogen zoeken de volheid en heerlijkheid die in Hem woont.

In iedere openbaring van God in Christus wordt ook iets ervaren van de liefde die er is in het Vaderhart tot Zijn kinderen. Iedere openbaring van Christus doet net als een Simeon op het tempelplein jubelen en juichen: ‘Nu laat Gij, Heere, Uw dienstknecht gaan in vrede, naar Uw woord. Want mijn ogen hebben Uw Zaligheid gezien.’ Mocht u zo weleens huppelen in de achterliggende drie jaar van zielenvreugd? Op de parkeerplaats of in het portaal van de *Oude Hof*? Waren er anderen die met u meejuichten:

*Komt, luistert toe, gij Godgezinden,
Gij die den Heer' van harte vreest,
Hooft wat mij God deed ondervinden;
Wat Hij gedaan heeft aan mijn geest.*

De heerlijkheid van Christus wordt keer op keer vertoond in de weg van afbraak aan Zijn kinderen. In zichzelf derven ze iedere keer de heerlijkheid Gods vanwege hun zonden. Als de liefde Gods er niet was, zou het verloren zijn. Maar omdat Hij zo getrouw is, zal Hij Zijn Kerk nooit begeven en verlaten. Hij zal hun steeds weer iets betonen van Zijn heerlijkheid. Hij is de Getrouwe, maar Gods kinderen kijken zo vaak de verkeerde kant op. Hoe vaak zit het van God begeerde Sion in het duister, omdat ze de verkeerde kant op kijken? Maar als we in het geloof mogen zien op Christus, dan mogen we iets zien van Zijn heerlijkheid. Dwalen onze ogen van Hem af, als het geloof ‘klein geloof’ wordt, als we zien op de omstandigheden die soms zo anders zijn dan de belofte? Wat gaat dat Sion, wat gaan de geestelijke inwoners van Sion dan klagen. We hebben er in uw midden over gepreekt tijdens de eerste Moederdag, weet u

nog? ‘Doch Sion zegt: De HEERE heeft mij verlaten, en de Heere heeft mij vergeten.’ Het is hun aanklacht. De ganse Kerk moet zeggen: Dan heb ik zoveel schuld, want ik zeg ook dat de Heere, de Getrouwe, mij verlaten heeft. Terwijl Hij beloofd heeft: ‘Ik zal u niet begeven en zal u niet verlaten.’ Sion zegt dat de Heere haar vergeten heeft. Terwijl Hij aan de geestelijke inwoners van Sion heeft toegezegd: ‘Wanneer gij zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn, en door de rivieren, zij zullen u niet overstromen; wanneer gij door het vuur zult gaan, zult gij niet verbranden, en de vlam zal u niet aansteken.’ Wat kan Sion na alle ontvangen genade en na al die heerlijkheid in Christus aanschouwd te hebben, de Heere krenken als ze de verkeerde kant op kijken! En toch is er dat uitzien, dat verlangen naar Zijn gemeenschap.

Wie zal de lieflijke preek of die lieflijke vertroosting vergeten die de Heere u kwam te geven? Hij weet wat van Zijn maaksel zij te wachten. Hij weet wat alle geestelijke inwoners van Sion staat te wachten. Ze zijn stof en stank onrein, maar wat zegt Hij tot Zijn Sion, ook hier aan de *Oude Hof*? ‘Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontferme over den zoon haars buiks? Ofschoon dezen vergaten, zo zal Ik toch u niet vergeten.’

De Heere beschrijft de relatie, de verbinding tussen Hem en Zijn kinderen in het beeld van de tere liefde die er is tussen moeder en kind. Zoals een moeder haar kind al liefheeft vóór de geboorte, zo heeft de Vader Zijn Kerk lief vanaf de eeuwigheid. Ja, een drie-enig God heeft deze Kerk lief. ‘Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde.’ Een moeder heeft haar kind lief omdat het haar kind is. Het lelijkste kindje is voor de moeder het mooiste kind. Zo heeft de Heere Zijn Kerk lief omdat het Zijn Kerk is. Omdat Hij Zijn werk in de Kerk ziet. Daarom. Nooit om redenen uit de Kerk, maar om redenen uit Zichzelf. De Kerk is in zichzelf zwart en zondig, maar Hij heeft haar vrijwillig lief, want Zijn toorn is afgekeerd. Hij heeft de Kerk onveranderlijk lief, zoals een rechtgeaarde moeder haar kinderen altijd liefheeft. Ook al trappen ze haar op het hart, een rechtgeaarde moeder blijft haar kind liefhebben.

O, gemeente, wat een wonder. Hoe vaak verachten we de Heere niet in ongeloof? Hoe vaak dwalen wij niet van de Heere af? Maar Hij blijft

liefhebben. Zijn liefde is een onuitblusselijke liefde. Als we iets van die liefde Gods in Christus mogen ervaren, en als we iets van die heerlijkheid van Hem mogen zien, dan blijft alleen dat wonder over:

*Waarom was het op mij gemunt,
Daar zo velen gaan verloren
Die Gij geen ontferming gunt?*

Wat is de Heere getrouw over Zijn kinderen, wat is Hij liefdevol en vol van erbarmen en ontferming. Wat is de Heere vol van barmhartigheid. Hij zal Zijn Kerk, Zijn Sion – ook hier aan de *Oude Hof* – nooit verlaten. Er moeten er nog toegebracht worden.

*Zijn trouw en waarheid houdt haar kracht
Tot in het laatste nageslacht.*

Alle geestelijke burgers van Sion zullen straks verschijnen in het hemelse Sion. Psalm 84 wijst erop: ‘Een iegelijk van hen zal verschijnen voor God in Sion.’ Hoe? Wat is de weg van de Kerk? Een opgaande weg? Nee, het is een neergaande weg. Het is een weg door het dal der moerbeziebomen. Dat is een jammerdal. Zo is de weg van de Kerk omtuind met doornen. Maar die scherpe doornen in het vlees zijn nodig om klein te worden en klein te blijven. Om te leren, zoals we dat meerdere keren in uw midden gezegd hebben met Schortinghuis: ‘Ik wil niet, ik kan niet, ik deug niet, ik heb niet en ik weet niet.’

De weg van de geestelijke Sionieten naar het hemelse Sion is door het jammerdal, door het tranendal. Nodig is dat alleen Christus overblijft. Het is nodig dat we Hem mogen stellen tot een Fontein. In het dal der moerbeziebomen, waar alles droog is, waar alles een woestijn is, mag de Kerk – als de Fontein des heils opengaat – water scheppen met vreugde. Dan mogen ze ervaren: ‘Ook zal de regen hen gans rijkelijk overdekken.’ Dan mogen ze verdwijnen onder de vleugelen van Christus. Dan mogen ze ondergedompeld worden in de liefde van Christus. Dan mogen ze verdwijnen in Hem. Dan mogen ze leven uit Hem. Dan is het ‘Jezus alleen’.

Dan mogen ze op de knieën gaan. Niet alleen voor zichzelf, maar ook voor hun kinderen, voor hun kleinkinderen, voor hun achterkleinkinderen, voor de gemeente. Ja, voor heel Elspeet. Dat leidt tot de derde gedachte: ‘Het gebed voor Sion’.

We zingen eerst Psalm 84 vers 4:

*Zij gaan van kracht tot kracht steeds voort;
Elk hunner zal, in 't zalig oord
Van Sion, haast voor God verschijnen.
Let, HEER' der legerscharen, let
Op mijn ootmoedig smeekgebed;
Ai, laat mij niet van druk verkwijnen;
Leen mij een toegenegen oor,
O Jakobs God, geef mij gehoor.*

3. Het gebed voor Sion

‘Een indringend gebed voor de verdere groei en bloei van de gemeente te Elspeet.’ We hebben eerst gezien op de heerlijkheid van Sion. We hebben gezien wie de geestelijke inwoners zijn van Sion. Nu staan we in de derde gedachte stil bij het gebed voor Sion. ‘Doe wel bij Sion.’ Dat is: Doe goed bij Sion. Volgens het grondwoord is dit een zeer indringende bede. Het gebed wordt gebeden door David, die schuldenaar was geworden en bevreesd was dat de Naam en de zaak des Heeren door zijn toedoen gekrenkt zouden worden.

‘Doe wel bij Sion.’ Is het ook onze bede: ‘Doe wel bij Elspeet. Mag het Sion in Elspeet nog uitgebreid worden? Mogen de gerusten in Sion wakker worden? Mogen er nog Samuëls in ons midden zijn, die mogen getuigen: “Spreek, want Uw knechtje hoort.” Mogen er nog Johannessen zijn die al in de moederschoot tot de Heere bekeerd worden? Mogen er jongens en meisjes zijn hier, die mogen spelen op de straten van het geestelijk Sion in de ouderdom? Mogen er dochters van Zeláfead zijn die in de nood van hun leven uitgaan naar Mozes met de bede: “Geef ons een erfdeel.” Opdat ze mochten horen wat de HEERE tot Mozes zei: “De dochters van Zeláfead spreken recht”? Mag er niet alleen groei komen

onder de jongvolwassenen, onder de kinderen, de zuigelingen, onder degenen die nog geboren moeten worden, maar ook onder de mannen en de vrouwen? Mogen er zijn die als de stokbewaarder door de liefde Gods neergeveld worden? Mogen er vele Lydia's zijn bij wie het hart geopend wordt onder de prediking? Mogen er vele Kananese vrouwen zijn die mogen buigen voor de Heere? Die niet méér zijn dan een hondeke, maar die blijven bedelen om genade? Mogen er ook nog vele grijsaards tot bekering komen, dat ze ten tijde des avonds nog licht mogen doen schijnen? Opdat ze in de grijze ouderdom nog mogen getuigen dat de Heere recht is en in Hem geen onrecht is?' Kennen we dat bedelen: 'Doe wel bij Elspeet, door het Sion te doen bloeien. Heere, daar waar U begon, wilt U dat openbaar maken? Mogen de zeventuizend in Israël openbaar komen?' Het zal zijn in een weg van omkomen, om te ontkomen in Christus. 'Doe wel bij Sion. Wilt U Uw Kerk in Elspeet die iets van Uw heerlijkheid gezien heeft, méér van die heerlijkheid vertonen? Wilt U ze verder leiden in Uw verborgenheden? Doe wel bij Uw Sion in Elspeet.' Zijn er zulke bidders onder ons? Zij bidden ook of de Heere in de vernedering wil brengen, desnoods door verdrukking te geven. Verdrukkingen? Ja! Die zijn nodig. En als we eronder mogen bukken, zeggen we met Datheen:

*Geen meerder goed, Heer', Gij mij geven meugt
Dan dat Gij mij vernedert en maakt kleine.*

De verdrukkingen zijn nodig om de geur van Christus te gaan verspreiden. Zijn er bidders die smeken: 'Doe wel bij Elspeet. Doe wel bij Uw Sion in Elspeet. Opdat de specerijen mochten uitvloeien. O, dat mijn Liefste bij vernieuwing tot Zijn hof in Elspeet kwame, en ate Zijn edele vruchten. Doe wel bij Elspeet, doe wel bij het Sion in Elspeet. Geef dat de onderlinge liefde mag blijven, want:

*Waar liefde woont, gebiedt de HEER' den zegen;
Daar woont Hij Zelf, daar wordt Zijn heil verkregen,
En 't leven tot in eeuwigheid.*

Doe wel bij Sion in Elspeet. Ook bij Uw Kerk. Dat er een eenheid mag zijn bij de geestelijke burgers van Sion. Dat het mag zijn:

*Zoete banden die mij binden
Aan des HEEREN lieve volk,
Wis, zij zijn mijn hertevrinden,
Hunne taal, mijn hertetolk.*

Doe wel bij Sion in Elspeet, opdat de gemeente ook hier een lichtend licht en een zoutend zout zou mogen zijn in de omgeving. Opdat de andere inwoners van Elspeet mogen zien dat de ware Sionieten bij Jezus geweest zijn.' Kent u het gebed: 'Doe wel bij Sion in Elspeet. Geef dat de kerkenraad, de broeders ouderling en de diakenen de kudde mogen weiden en mogen leiden tussen de twee klippen door. De klip van dode orthodoxie en de klip van de Evangeliedrijvers. Doe wel bij het Sion. Geef, Heere, dat de kerkenraad gedragen mag worden door de hele gemeente. Doe wel bij Sion. Wilt U, Heere, bij Sion in Elspeet bouwen met Uw hand krachtig? Doe wel bij Sion over het hele wereldrond. Doe wel bij Sion, ook in Gouda. Doe wel bij Sion op de ganse aarde. Mag de ganse wereld met Uw heerlijkheid vervuld worden. Amen, ja, amen?'

Wat een gelukkige gemeente als u een voorbidder, een worstelaar mag hebben als een David. Maar nu kan David smeken om het goede, dat hebben wij ook geprobeerd in alle gebrek. Echter, als we iets níet kunnen, dan is het bidden. Het was soms een wonder als ervaren mocht worden dat de Heere gebed gaf en dat Hij het gebed overnam. Nu zal het nooit kunnen om ons gebed. Maar het kan wel om de bede van de grote Voorbidder Die achter David verschijnt. Die nu ook aan de rechterhand van de Vader bidt voor Zijn Kerk. Dát gebed zal altijd verhoord worden. Ondanks wie Sion is en blijft. Zijn goedertierenheid zal niet wijken, en het verbond Zijns vredes zal niet wankelen. Hij zal niet rusten totdat Zijn Sion eeuwig bij Hem zal zijn. 'Daar zal ons 't goede van Uw woning; Verzaden, reis op reis.' Amen.

Ds J.A. Weststrate bij de Elspeetse kensel